

Η ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ¹

THE MAID OF ATHENS

Κόρη τῆς Ἀθήνας! μὰ ἀπ' τὶς Κόρες,
Ποῦ σπάρθησαν θνητὲς κ' ἔχουν φυτρώση
Νίκες καὶ σπονδοφόρες κι' ἀρρηφόρες
Ἀθάνατες σὲ θεῶν μαρμάρων στρώση!

Κ' ἐσένα ἀπ' τὴ φθορὰ νὰ σὲ λυτρώση
Τῆς Θεᾶς σταλτὸς ἦρθε ἀπὸ ξένες χῶρες·
Σ' ἓνα τραγούδι σ' ἔχει μαρμαρώση
Καὶ δὲ σ' ἄλλαξαν ἑνὸς αἰῶνος οἱ ὥρες.

Κι' ἂν ἦταν μαῦρες τῆς ζωῆς σου οἱ τύχες,
Κι' ἂν χάθηκε ὅ,τι ὠραῖο καὶ πρόσκαιρο εἶχες,
Κι' ἂν σύρθηκες πόνων καὶ χρόνων δούλα,

Στὸ νοῦ μας πάντα μένεις καὶ θὰ μένης
Μὲ τὸ στεφάνι τῆς τραγουδημένης:
Τοῦ Μπαίρον ἢ Ἀθηνιώτισσα παιδούλα.

1924

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

¹ Ἀπηγγέλθη κατὰ τὰς ἑορτὰς τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Βύρωνος ὑπὸ τῆς Δόσας Κοτσάλη τοῦ Θεάτρου Ὁδείου εἰς τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς ἀναμνηστικῆς πλακὸς τῆς οἰκίας τῆς Κόρης τῶν Ἀθηνῶν. Δημοσιεύεται τὸ πρῶτον.